

HUISKRANT

Jaargang 30 nr. 3 juni - juli - augustus

V.Z.W. Woonzorgcentrum OLV Antwerpen

Pieter Van Hobokenstraat 3 - 2000 Antwerpen 03/213.66.66 - animatie@olvanantwerpen.be

Zoek naar wzc
Onze-Lieve-Vrouw van Antwerpen

Met leuke artikels, interessante informatie, foto's en veel meer ...

Inhoud

- Geflitst	p. 2
- Voorwoord	p. 4
- Verjaardagen juni	p. 5
- Verjaardagen juli	p. 6
- Verjaardagen augustus	p. 7
- Activiteitenkalender juni	p. 8
- Activiteitenkalender juli	p. 10
- Activiteitenkalender augustus	p. 12
- Zomerse gedichten	p. 14
- Geflitst	p. 15
- Kalligrafie van Walter	p. 17
- Den ijzeren Tuur	p. 18
- Gedicht Opoe	p. 25
- Een woordje van onze kinesisten	p. 26
- De eerste Tour de France	p. 28
- Geflitst	p. 30
- Kruiswoordraadsel	p. 32
- Een winter in Mallorca - reisverhaal	p. 34
- Vooruitblik op enkele uitstappen	p. 41
- Drie mannen in een boot	p. 44
- Verslag Gebruikersraad	p. 48
- Pastoraal: 'een islamitisch verhaal'	p. 50
- Wel & wee	p. 53
- Geflitst	p. 54
- Petanque	p. 56

Beste bewoners,

Zomertijd ... een tijd van goed weer en het rustiger aan doen.... genieten van de mooie dagen. Als je deze editie van onze huiskrant begint te lezen, verlaten we de lente en zijn we de weg ingeslagen richting zomer. De zomer gekenmerkt door relatief hoge temperaturen, langer daglicht en met een bloeiende natuur. Stilaan naderen we het einde van juni, en dan is 2017 al zes maanden oud.

Als je dan 's morgens wakker wordt en luistert naar de zingende vogeltjes (of lawaaierige studenten), de zon ziet opkomen en denkt aan de vakantieperiode, is er ook tijd om even stil te staan bij het afgelopen half jaar. Alhoewel... te lang stilstaan bij wat voorbij is, is ook niet altijd goed. Je zou er maar weemoedig van kunnen worden. Vooruitkijken ! Dat gaan we doen! Wat gaan we er deze zomer van maken ? Welke doelen stellen we ons allemaal ?

Ook deze zomer organiseren wij vanuit de animatiedienst weer heel wat grote en kleine activiteiten zodat de ontspanning, het feesten en het samenzijn gewoon kunnen verder gaan. Als u een meer individuele vorm van ontspanning zoekt, kan u de verschillende verhalen en gedichten in deze huiskrant ook eens bestuderen. Ze zijn door bewoners en vrijwilligers bijeen gebracht om u te plezieren.

Veel leesplezier !

'De redactie'

*Inzendingen met suggesties, verslagen van activiteiten,
gedichten of .... blijven steeds welkom.*

Verjaardagen juni

03.06	wordt mevr. Cousyns 81 jaar	K. 121
04.06	wordt dhr. Verbruggen 88 jaar	K. 213
08.06	wordt mevr. Geldof 92 jaar	K. 209
09.06	wordt dhr. Konings 88 jaar	K. 327
10.06	wordt mevr. Popieul 97 jaar	K. 341
10.06	wordt mevr. Van Caenegem Lea 95 jaar	K. 141
11.06	wordt mevr. Dietvorst 64 jaar	B 002
13.06	wordt dhr. Vijt 58 jaar	B 102
16.06	wordt mevr. Décombes 88 jaar	K. 215
17.06	wordt mevr. Bauwens 91 jaar	K. 411
19.06	wordt mevr. Van Gils Joanna 74 jaar	K. 114
20.06	wordt mevr. Cooreman 91 jaar	B 301
22.06	wordt dhr. Van Gestel 92 jaar	K. 343
23.06	wordt mevr. Pannekoek 91 jaar	K. 115
25.06	wordt mevr. Van Hoecke 98 jaar	K. 401
27.06	wordt mevr. Elefteriadou 86 jaar	K. 320
28.06	wordt mevr. Vanroy 78 jaar	K. 118
28.06	wordt mevr. Broeckx Bertha 92 jaar	K. 015
30.06	wordt dhr. Wouters François 72 jaar	K. 129

Verjaardagen juli

03.07 wordt dhr. De Roeck 91 jaar	K. 416
04.07 wordt dhr. Jaspers 95 jaar	K. 432
05.07 wordt mevr. Königs 82 jaar	K. 410
07.07 wordt mevr. Willems 85 jaar	B 202
14.07 wordt dhr. Hoppensztand 89 jaar	K. 326
15.07 wordt mevr. Montag 92 jaar	K. 210
19.07 wordt dhr. Goormans 82 jaar	K. 241
19.07 wordt mevr. Vijgen 97 jaar	K. 004
27.07 wordt mevr. Bernad 80 jaar	K. 123
31.07 wordt mevr. Dierckx 86 jaar	K. 139

Verjaardagen augustus

01.08 wordt mevr. Vissenaeken 95 jaar	K. 135
05.08 wordt dhr. De Baere 68 jaar	K. 421
06.08 wordt E.H. Eilers 84 jaar	K. 430
07.08 wordt mevr. Van den Broecke 94 jaar	K. 405
09.08 wordt mevr. Peeters Julia 97 jaar	K. 431
10.08 wordt mevr. Vervliet 88 jaar	K. 433
10.08 wordt mevr. Baeten 89 jaar	K. 318
11.08 wordt mevr. De Ceuleneer 84 jaar	K. 330
11.08 wordt mevr. Fabeck 89 jaar	K. 217
12.08 wordt dhr. Huet 95 jaar	K. 243
13.08 wordt mevr. Steenbeke 75 jaar	K. 222
14.08 wordt mevr. Paulussen 80 jaar	K. 323
16.08 wordt mevr. Lescowier 87 jaar	K. 343
18.08 wordt mevr. Lambrechts 91 jaar	K. 237
19.08 wordt mevr. Van Onckelen 65 jaar	B 001
21.08 wordt dhr. Tamborijn 79 jaar	K. 221
22.08 wordt dhr. Verbuecken 72 jaar	C 402
24.08 wordt mevr. Van Looveren 83 jaar	K. 224
25.08 wordt dhr. Cohen 90 jaar	K 231
28.08 wordt mevr. Krols 86 jaar	K. 246
29.08 wordt dhr. Lauwereins 87 jaar	B 201
31.08 wordt dhr. De Ruyter 81 jaar	K. 122

Activiteitenkalender juni

Donderdag	01/06	13u30	Zitdansen leerlingen De Dames - feestzaal *
Vrijdag	02/06	14u00	Handwerk - Dagzaal 4de *
Zondag	04/06	10u30	Pinksteren * Eucharistieviering voorgegaan door E.H. Eilers
Dinsdag	06/06	13u30	SHOPPINGUITSTAP NAAR DE MEIR
Woensdag	07/06	10u00	ZWEMMEN (€ 8)
		10u30	Gebedsviering voorgegaan door dhr. Walter *
		14u30	UILENSHOW in de feestzaal *
Donderdag	08/06	14u00	BINGO in de feestzaal *
Vrijdag	09/06	10u00	OCHTENDWANDELING
		14u00	VADERDAGDRINK voor alle mannen in de feestzaal
Zondag	11/06	10u30	Heilige Drievuldigheid * Gebedsdienst voorgegaan door dhr. Walter
Maandag	12/06	14u30	Borrel voor de jarigen van ZA4 & 5 - cafetaria
Dinsdag	13/06	13u30	WANDELING DOOR QUARTIER LATIN
		14u00	Will Tura verjaardagsconcert op infokanaal 90
Woensdag	14/06	10u00	ZWEMMEN (€ 8)
		10u30	Gebedsviering voorgegaan door dhr. Walter *
		15u00	Gebruikersraad in de feestzaal
		18u00	ZOMERBAL in de feestzaal *
Donderdag	15/06	14u30	DOCUMENTAIRE 'TE OUD ?' * (De oudere van nu) OP GROOT SCHERM ism district Antwerpen
Vrijdag	16/06	10u00 tot 11u30	Schoenherstellingsdienst aanwezig in de feest- zaal - info en prijzen op de prikboarden *
		14u00	Handwerk - dagzaal 4de *
		14u00	Smulnamiddag ZA1: Wafel met aardbei

Zondag	18/06	10u30	Sacramentsdag * Gebedsdienst voorgegaan door dhr. Walter
Maandag	19/06	14u00	Smulnamiddag ZA4 & 5: Wafel met aardbei
		14u30	CONTACTKOOR IN DE KAPEL
Dinsdag	20/06	14u00	Film op infokanaal 90: The Great Gatsby met Robert Redford
Woensdag	21/06	10u00	ZWEMMEN (€ 8)
		10u30	Gebedsdienst voorgegaan door dhr. Walter *
		14u00	Smulnamiddag ZA2 & 3: Wafel met aardbei
Donderdag	22/06	17u00	AVONDMAAL IN DE FEESTZAAL * PECHE TONIJN
Vrijdag	23/06	10u00	OCHTENDWANDELING
		14u00	Handwerk - dagzaal 4de *
		14u30	Borrel voor de jarigen - ZA1, ZA2 & ZA3
Zondag	25/06	10u30	12de zondag door het jaar * Eucharistieviering voorgegaan door E.H. Eilers
Dinsdag	27/06	13u30	UITSTAP NAAR DE ZOO (€ 18,5)
Woensdag	28/06	10u30	Gebedsdienst voorgegaan door dhr. Walter *
		14u30	FILM OP GROOT SCHERM: MARY POPPINS *
Donderdag	29/06	12u00	STEAK IN DE FEESTZAAL *
Vrijdag	30/06	14u00	Handwerk - dagzaal 4de *

Aan activiteiten met een * kunnen de bewoners van de assistentiewoningen deelnemen.

Bij deze huiskrant vindt u een **inschrijvingsformulier** voor de uitstappen. Als u graag mee gaat moet u dit aan de **animatie-ergodienst** bezorgen. Zo weten wij reeds op voorhand welke bewoner geïnteresseerd is in een bepaalde uitstap en vermijden we misverstanden !

Activiteitenkalender juli

Zondag	02/07	10u30	13de zondag door het jaar * Eucharistieviering voorgedaan door E.H. Eilers
Maandag	03/07	14u00	BINGO in de feestzaal *
Dinsdag	04/07	13u30	STADSRALLY
Woensdag	05/07	10u30	Gebedsviering voorgedaan door dhr. Walter *
		14u00	Smulnamiddag ZA1 & ZA2: zomerzoete waaier
Donderdag	06/07	12u00	BARBECUE *
Vrijdag	07/07	10u00	OCHTENDWANDELING
		14u30	VOORDRACHT: Het eeuwige Rome - feestzaal *
Zondag	09/07	10u30	14de zondag door het jaar * Eucharistieviering voorgedaan door E.H. Eilers
Maandag	10/07	13u30	VOLKSDANSFESTIVAL SCHOTEN (€ 18)
		14u00	Film op infokanaal 90: A night to remember
Dinsdag	11/07	14u00	Smulnamiddag ZA4 & ZA5: zomerzoete waaier
Woensdag	12/07	10u30	Gebedsdienst voorgedaan door dhr. Walter *
		18u00	OPENLUCHTBAL MET RADIO MINERVA *
Donderdag	13/07	13u00	Tour de France * Uitzending van de rit op groot scherm - feestzaal
Vrijdag	14/07	14u00	Handwerk - dagzaal 4de *
Zondag	16/07	10u30	15de zondag door het jaar * Eucharistieviering voorgedaan door E.H. Eilers
Maandag	17/07	14u30	KWIS IN DE FEESTZAAL * 'Over coureurs en andere knappe sporters...'
Dinsdag	18/07	13u30	WANDELING NAAR HET EILANDJE
Woensdag	19/07	10u30	Gebedsdienst voorgedaan door dhr. Walter *
		13u00	Tour de France * Uitzending van de rit op groot scherm - feestzaal
Donderdag	20/07	14u00	Smulnamiddag ZA3: zomerzoete waaier
Zondag	23/07	10u30	16de zondag door het jaar * Eucharistieviering voorgedaan door E.H. Eilers

Maandag	24/07	14u30	FILM OP GROOT SCHERM * Le gendarme de St- Tropez met Louis de Funes
Dinsdag	25/07	14u30	Borrel voor de jarigen van ZA1, ZA2 en ZA3
		17u00	AVONDMAAL IN DE FEESTZAAL: * TOMAAT GARNAAL
Woensdag	26/07	10u30	Gebedsviering voorgegaan door dhr. Walter *
		13u30	UITSTAP NAAR HET RED STAR LINE-MUSEUM
Donderdag	27/07	14u00	TUINFEEST VOOR ZA1, ZA2 & ZA3
Vrijdag	28/07	10u00	OCHTENDWANDELING
		14u00	TUINFEEST VOOR ZA4 & ZA5 *
Zondag	30/07	10u30	17de zondag door het jaar * Eucharistieviering voorgegaan door E.H. Eilers
Maandag	31/07	14u30	Borrel voor de jarigen ZA4 & ZA5

Aan activiteiten met een * kunnen de bewoners van de assistentiewoningen deelnemen.

Bij deze huiskrant vindt u een **inschrijvingsformulier** voor de uitstappen. Als u graag mee gaat moet u dit aan de **animatie-ergodienst** bezorgen (Wim, Raf, Brigit, Leen, Anita, Sien of Gaetan). Zo weten wij reeds op voorhand welke bewoner geïnteresseerd is in een bepaalde uitstap en vermijden we misverstanden! Niet iedereen kan elke uitstap mee!

Deze inschrijving is niet definitief, maar zo kunnen wij proberen iedereen de kans te geven om mee te gaan.

Activiteitenkalender augustus

Dinsdag	01/08	13u30	UITSTAP NAAR DE ZOO (€ 18,5)
Woensdag	02/08	10u30	Gebedsviering voorgedaan door dhr. Walter *
		14u00	André Rieu - New York Memories Muziekfilm op infokanaal 90
Donderdag	03/08	14u00	Smulnamiddag ZA4 & ZA5: Banana Split
Vrijdag	04/08	14u00	Handwerk - dagzaal 4de *
Zondag	06/08	10u30	Gedaanteverandering van de Heer * Eucharistieviering voorgedaan door E.H. Eilers
Maandag	07/08	14u00	BINGO in de feestzaal *
Dinsdag	08/08	13u30	STATIONSWANDELING
Woensdag	09/08	10u30	Gebedsviering voorgedaan door dhr. Walter *
		14u30	Borrel voor de jarigen ZA1, ZA2 en ZA3
Donderdag	10/08	17u00	AVONDMAAL IN DE FEESTZAAL: * NOORDZEEBORDJE
Vrijdag	11/08	10u00	OCHTENDWANDELING
		14u00	Handwerk - dagzaal 4de *
Zondag	13/08	10u30	19de zondag door het jaar * Eucharistieviering voorgedaan door E.H. Eilers
Dinsdag	15/08	10u30	Tenhemelopneming van Maria * Eucharistieviering voorgedaan door E.H. Eilers
Woensdag	16/08	10u30	Gebedsviering door dhr. Walter *
		14u30	FILM OP GROOT SCHERM * 'An officer and a gentleman'
Donderdag	17/08	13u30	WANDELING NAAR DE PAROCHIE VAN MISERIE
Vrijdag	18/08	14u00	Smulnamiddag ZA2: Banana Split
		14u30	VOORDRACHT: Een jihad van liefde - feestzaal *
Zondag	20/08	10u30	20ste zondag door het jaar * Eucharistieviering voorgedaan door E.H. Eilers
Maandag	21/08	14u30	Borrel voor de jarigen van ZA4 & ZA5

Dinsdag	22/08	13u30	UITSTAP PARK SPOOR NOORD
Woensdag	23/08	10u30	Gebedsviering voorgegaan door dhr. Walter *
		14u00	Film op infokanaal 90 No business like showbusiness met Marylin Monroe en Ethel Merman
Donderdag	24/08	12u00	STEAK IN DE FEESTZAAL *
Vrijdag	25/08	10u00	OCHTENDWANDELING
		14u00	Handwerk - dagzaal 4de *
Zondag	27/08	10u30	Eucharistieviering in de kapel * Ter ere van 60-jaar priesterschap E.H. Eilers
Maandag	28/08	14u00	SPELLETJESMIDDAG IN DE FEESTZAAL *
Dinsdag	29/08	14u00	Smulnamiddag ZA 3: Banana Split
Woensdag	30/08	10u30	Gebedsviering voorgegaan door dhr. Walter *
		13u30	UITSTAP NAAR HET MAS
Donderdag	31/08	14u00	RECEPTIE TER ERE VAN HET 60-JARIG PRIESTERSCHAP VAN E.H. EILERS *
Vrijdag	02/09	10u00	Vrijwilligersvergadering

Aan activiteiten met een * kunnen de bewoners van de assistentiewoningen deelnemen.

Bij deze huiskrant vindt u een **inschrijvingsformulier** voor de uitstappen. Als u graag mee gaat moet u dit aan de **animatie-ergodienst** bezorgen (Wim, Raf, Brigit, Leen, Anita, Sien of Gaetan). Zo weten wij reeds op voorhand welke bewoner geïnteresseerd is in een bepaalde uitstap en vermijden we misverstanden! Niet iedereen kan elke uitstap mee!

Deze inschrijving is niet definitief, maar zo kunnen wij proberen iedereen de kans te geven om mee te gaan.

De zon, hij

Bloemen, bewonderende o's
voor de zon.
Zijn naam gaat heel het grasperk
rond,
een nieuwtje.

Nog is hij eenzaam
als een coming man.
Maar reeds staan de grassen
rechtop
als zwaarden in vuisten aarde.
En er zijn al tulpen,
de eerste bloedige relletjes.

Herman de Coninck

Zomer

De zomer steekt de handen uit de
mouwen.
De zon lacht al haar tanden bloot
vol stralend zelfvertrouwen.
Het leven is een trouwe kamaraad
die me lachend op de schouder slaat

Herman de Coninck

en

vriendelijk woord

en een

glimlach

zijn soms beter dan een

medicament

Den ijzeren Tuur

Binnenkort begint de Ronde van Frankrijk. Deze zal hier in het woonzorgcentrum zeker gevolgd worden met de nodige aandacht. Ook door Renée Van Der Stuyft, bewoonster van ons huis. Zij heeft de wielersport meegemaakt van in de wieg. Hier het verhaal over het leven van de vader van Renée: Arthur Van Der Stuyft, beter gekend als “den ijzeren Tuur”, een rasechte “flandriens”,

Tuur was een echte Antwerpenaar, die door de wielersport de harten van velen Antwerpenaars en andere talrijke supporters deed overslaan, toen hij op de wielerpiste van Zurenborg verscheen. Hoe het allemaal is begonnen met Tuurke ? Hij werd geboren in Essen. Wat later hielden zijn ouders een restaurant en bijhorende winkel open op de Grote Markt van de West-Vlaamse stad Ieper. Namelijk café-restaurant ‘Den Toerist’. Tuurs vader, Frederik (met roepnaam “Fritz”) Vanderstuyft, was één van de weinigen van de stad die een echte fiets bezat. Waar ik nu over spreek situeert zich omstreeks de jaren 1890. Hij deed in zijn vrije uurtjes mee aan talrijke wielervedstrijden, die men heren der inrichtte. Men noemde deze wedstrijden de “concours vélocipédiques”. Zo reed vader Frederik met de fiets naar Frankrijk om wijn te bestellen voor het restaurant. Omdat hij toch thuis moest geraken, reed hij *en passant* de officiële wedstrijd “Bordeaux-Parijs”, een koers over 570 km , tegen een topsnelheid van 20 km per uur. In die tijd woog een koersfiets zo’n dikke 20 kilogram en had geen versnellingen. Eén kamwiel vooraan en één achteraan. Geen sponsors, geen verzorgers, geen mekaniciens, niets. Deze mannen hadden geen hulp. Op kinderkopjes, zoals je ze al lang niet meer vindt, slijk, modder, gewoonweg een leven vol hard labeur. Brak hun kader, dienden zij deze zelf te herstellen bij de dorpsmid, evenals het vervangen van een platte ‘tube’. Zij sleur-

FRITZ VANDERSTUYFT - 58 ans -
CHAMPION DE BELGIQUE (vétérans)
Ostende, 16 Juin 1912
98 kilomètres 500 m. en 3 heures

den met een drietal tubes om hun borstkas en hadden een arsenaal aan sleutels en ander werkgerief bij. In de omgeving van Bordeaux bestelde Frederik de wijn voor zijn restaurant, reed de grote koers naar Parijs en bolde terug met zijn ijzeren ros naar Ieper. Iets wat deze renners typeerde waren de hoog opgetrokken kousen, vastgemaakt met moeders jartellen en een ferme knevel – een echte snor die men met veel ontzag ‘hun koersguidon’ noemden. Kleine Tuur kreeg ook al vroeg een fiets en leerde erop rijden. Op een gegeven moment werd hij bekeurd omdat de fiets niet voorzien was van een taksplaat. Fritz, de roepnaam van Frederik ging zijn beklag doen bij de rechter, want dit was immers een stuk speelgoed. Doch hij diende een boete te betalen en voortaan ook Arthur zijn fiets voorzien van een taksplaat. Vader Frederik haalde de ene prijs na de andere en stelde voor aan kleine Tuur of hij ook niet eens wilde meedoen. Er waren immers bijna meer prijzen te winnen, dan er deelnemers waren. Zo kwam het dat kleine Tuur zijn eerste wedstrijd reed op 2 maart 1895. Tuur was toen 11 jaar. De wedstrijd had plaats in Beythem tegen Roeselare. De medereners lachten de ‘snotneus’ uit en zouden hem eens een lesje leren, dachten zij. Maar het broekventje werd tweede. Nadien zou het nog wel enkele jaren duren alvorens hij aan het koersen kon in internationale wedstrijden als semi-prof. Zijn eerste internationale wedstrijd was de wielervedstrijd in Frankrijk : Tourcoing-Betune-Tourcoing, een wedstrijd over 108 km. Er waren 68 vertrekkers en Tuur won deze wedstrijd met 5 minuten voorsprong, in een tijd van 3 uur en 41 minuten, ofwel tegen een snelheid van 29,3 km per uur. Goede heden-daagse toppers in het wielrennen, zouden deze wedstrijd afbonjouren in een dikke 2 uurtjes, als de wegen geasfalteerd zouden zijn.

In 1903 had Arthur Vanderstuyft al meer dan 500 gewonnen wedstrijden op zijn palmares. Hoe langer, hoe meer begon Arthur koersen te rijden op de in die tijd talrijke wielervedbanen of wielervedpistes. De wielervedpistes van Zurenborg, de piste van Karreveld, de baan van Roubaix, de piste van Parijs, Dresden, München, en nog veel meer heeft hij allemaal getrotseerd. Hij

heeft overal zijn wedstrijden gewonnen. Om al zijn onkosten aan zijn fietsen te betalen, werkte hij als automekaniker in de autofabrieken van de beste auto aller tijden: de Minerva. Daar werkte hij samen met zijn vriend Jan Olyslaghers (motorracervliegenier). Toen hij vertraging had opgelopen na een internationale wedstrijd en zich telaar op het bedrijf meldde werd hij ontslagen door zijn mees-tergast. Zelfs niet na bemiddeling van de grote baas. Jaloezie, zeker? Van dat ogenblik is hij gaan koersen voor de kost; dus volledig als prof. Voortaan zou het brood op de plank nog enkel komen van het geld dat hij verdiende met te gaan koersen.

In 1903 heeft hij zijn eerste 'Bol d'Or' gereden in Parijs. Een 'Bol d'Or' is een wedstrijd op de piste gedurende 24 volle uren. Gegeten werd er op de fiets, geslapen pas na de wedstrijd. Het was in 1903 dat hij de eerste officiële "Kampioen van België" op de weg werd. Hij werd dat jaar recordhouder op de 100 km en behaalde een derde plaats op de wereldkampioenschappen op de baan, in Londen, net achter Walthour en Simar.

Tijdens de winterperioden ging den ijzeren Tuur six-days-wedstrijden rijden in Amerika, onder andere op de piste van Madison Square Garden. Aldaar leerde hij zijn eerste vrouw kennen. De dochter van een Antwerpse diamantair, die enkele jaren later stierf. Hij verhuisde toen terug naar zijn Zurenborg, namelijk naar de Tweelingenstraat 28. Enkele jaren later huwde hij zijn jongere buurmeisje uit nummer 32. Een leuk weetje is dat zijn tweede echtgenote er nooit in slaagde om zelf met de fiets te leren rijden. Een tandem bracht hier oplossing.

In 1905 won hij wederom de 'Bol d'Or' van Parijs waar hij een afstand bijeen fietste van een dikke 944 km in 24 uren, achter tandemgangmakers. Ook werd hij dat jaar wereldkampioen op de baan in Hamburg. Daarnaast won hij nog 53 grote kermiskoersen op de weg. In 1906 werd hij 2de op de wereldkampioenschappen van Genève, net achter de grote Daragon. 1908 was ook een jaar vol overwinningen op de wielbanen van Hamburg, Keulen, Hannover, Leipzig, Düsseldorf, Nürnberg en Berlijn. Keer op keer verbeterde hij snelheidsrecords, zoals op 8 oktober 1908 op de 110 km, de 170 en de 172 km. Het eerste uur reed hij 89 km/uur. Op de piste van Zurenborg won hij de 2-urenkoers met een afstand van 162 km (achter Dernymotoren).

In 1912 werd hij opnieuw kampioen van België achter motoren en dit op de Gitschotelpiste te Deurne bij Antwerpen. In 1914 werd Tuur de nieuwe officiële wereldrecordhouder met een snelheid van 107 km per uur, op de velodroom van Zurenborg. Op dezelfde wielerpiste won hij

het 'Gouden Wiel van Antwerpen', in 2 uur een afstand affietsend van 160 km en 100 m. En toch bleef Tuur een simpele man. Hij bracht liever een brief even met de fiets naar Brussel, want die van de post vertrouwde hij niet altijd. Vlugger was het alleszins. Het was ook een man die geen onrechtvaardigheden kon verdragen en zo kwam het dat hij op een gegeven moment niet van start wilde gaan, vooraleer er een bepaalde journalist uit de velodroom was gezet, omdat hij een boel leugens had geschreven.

Ook met de BWB (Belgische Wielrenners Bond) had den Tuur het niet zo hoog op. De toenmalige leiders van de BWB hadden er toen een aardig handje van aan hun renners te bedotten. Zo werd het

eerste Belgisch kampioenschap voor renners op de baan georganiseerd in 1904. DE BWB loofde een prijs uit van 42 frank aan de winnaar , terwijl de goede renners in Duitsland 1000 frank werden betaald. Maar aan het kampioenschap was ook een gouden medaille aan verbonden. Vermits de wielerbond zijn renners verplichtte aan de wedstrijd deel te nemen, zette den ijzeren Tuur zijn beste beentje voor en ... won. De 42 frank werd eerlijk verdeeld ; 10 frank voor de manager, 10 frank voor de gangmaker en 22 frank voor hemzelf. De gouden medaille zou dat jaar op de jaarlijkse vergadering van de BWB aan Arthur Vanderstuyft uitgereikt worden. De vergadering en de uitreiking had plaats in de maand september. Vermits Tuur niet aanwezig kon zijn, omdat hij toen in Amerika zijn brood verdiende, vroeg hij zijn medaille op na zijn thuiskomst. Na herhaaldelijk er naar te vragen, kreeg hij het antwoord dat hij de medaille reeds had ontvangen, doch het tegendeel is waar. Ook het wereldkampioenschap van dat gezegende jaar 1904 heeft den ijzeren Tuur geen geluk gebracht.

Nadat hij zwaar getraind had op de piste van Zurenborg, met als gangmaker Jan Olyslaghers, kreeg hij 8 dagen voor het wereldkampioenschap geen toestemming om naar het Londense Crystal Palace de titel te beslechten. Jan Olyslaghers werd inmiddels ingehuurd door de Amerikaanse stayer

Walthour. Twee dagen voor de kampioenschappen kreeg hij een telegram van de BWB, met de melding dat hij dan toch mocht gaan deelnemen. Vermits alle gangmakers reeds ingehuurd waren, nam hij een leperse motorrijder mee als gangmaker. Doordat zijn motorfiets niet voorzien was met een rol, moest den Tuur starten zonder gangmaker. Algauw stond hij talrijke ronden achter. Toen een zekere Bowden viel, heeft zijn gangmaker den Tuur opgepikt en werd hij nog derde.

Tijdens de periode van de eerste wereldoorlog kreeg den Tuur voor

een aantal mensen een slechte naam, omdat hij noodgedwongen geld diende te verdienen, door te gaan koersen in Duitsland. Doch hierdoor kon hij veel mensen van hier mee uit de nood helpen, want Tuur bracht van alles mee, zoals medicijnen en andere levensmiddelen, die hier niet meer verkrijgbaar waren en redde zo toch verscheidene mensen het leven. Na de oorlog was de Duitse reichsmark niets meer waard en verloor hij een groot deel van zijn opgebouwde fortuin.

In elk geval kwam er een einde aan zijn beroepsloopbaan als renner in 1923, toen hij tijdens een training zijn knieschijf brak, omdat er een loslopende hond de wielervedbaan overliep. De gangmaker werd zwaargewond. En dit in een periode zonder hospitalisatieverzekering.

Na zijn ongeval kocht Tuur ook een motor, om het leven te gaan doorbrengen als gangmaker. Dit was een zeer zware kost en beslissing, want het huis dat ze huurden in de Tweelingenstraat werd net toen te koop aangeboden aan de som van ... jawel, een gangmakersmotor. Als gangmaker had de ijzeren Tuur het ook niet gemakkelijk, want hij wilde niet in combines rijden. Hij keerde de wereld van de piste de rug toe en werd handelsreiziger. Maar een echte zakenman was hij niet.

Samen met de andere Westvlaamse Antwerpenaar Jef Demuyzere richtte hij de Antwerpse veteranenclub op. Zodoende legde hij nog ontelbare kilometers af op de fiets. Mijn moeder, Lea, (zijn dochter) vertelde dat al wie thuis de fiets op kon, telkens mee moest op uitstap, met de veteranen. Zij kwam op een gegeven moment al huilend thuis en zocht troost bij haar tweelingzus Renée. Ze voelde enkel pijn en tante Renée mocht zich gelukkig prijzen omdat ze een gebroken en gespalkte arm had, want ze waren even naar Brussel gereden en terug.

Voor zijn 50-jarige wielercarrière heeft hij een daverend feest georganiseerd in het Antwerpse sportpaleis. Hier huldigde hij zijn wielervrienden, verzorgers, gangmakers, maar vooral zijn fietsenmaker Avram (Abraham) Kahan, die zijn fietsenwinkel had in de Ploegstraat te Antwerpen, recht over het reeds

afgebroken chocoladefabriek. Enkele maanden later overleed hij op 6 mei 1956. Een klein jaar later werd ik geboren.

Ook Arthur's zoon, Freddy Vanderstuyft was ook door het wielrennersvirus gebeten en heeft regelmatig ook zijn verdienstelijk werk gedaan. Vraag dat maar aan zijn ploegmaat Fred(je) De Bruyne. Ook hij moest soms moeilijke beslissingen nemen. Hij lag eens 200 meter op kop toen de elastiek van zijn rennersbroek knapte. Hij kon kiezen, ofwel de koers winnen voor de ogen van het Hobokense publiek in zijn bloot gat of even stoppen om zijn broek op te trekken en daarbij de koers te verliezen. Mijn nonkel Freddy koos voor het eerste scenario.

Hij is vrij snel met zijn loopbaan dienen te stoppen, na een val waarbij hij zijn rug brak.

Maar ik ben erg fier op onze grootouders en mijn tante Renée.. Ik hoop van na de zomer mijn boek klaar te hebben over deze krakken van de wielrennerij.

René Lux

Niets mag uit deze tekst gekopieerd of gebruikt worden, evenals de foto's, zonder toestemming van de auteur, omwille van de copyrights. En mag enkel verschijnen in de Huiskrant van het woonzorgcentrum OLV Antwerpen.

Opoe

Gerrit Achterberg

Opoe had d'r hele leven,
Voor d'r kinderen gesjouwd.
Al d'r jongens en d'r meisjes,
Waren na elkaar getrouwd.
Toen is opoe in gaan wonen,
Bij d'r jongste lieveling.
En daar wachtte ze geduldig,
Tot ze naar 't kerkhof ging.

In 't begin was opoe alles,
Ieder was haar aangenaam,
't Warme hoekje naast de kachel,
't Mooiste plaatsje voor 't raam.
Maar toen opoe's spaarbankboekje,
Helemaal was afgezet,
En toen opoe lam ging worden,
Moest ze 's middags vroeg naar bed.

Eerst moest opoe naar de keuken,
Had d'r lieveling gezeid.
Toen moest opoe naar de zolder,
In de bedstee van de meid.
Maanden lag ze daar te suffen.
Niemand had meer medelij.
Tot de kleine meid kwam zeggen,
Dat d'r opoe niks meer zei.

Een woordje van onze kinesisten

Joepie!! Het is eindelijk weer zomer. Tijd om van het zonnetje te genieten, een stapje te zetten en natuurlijk ook om naar de Tour de France te kijken. Vanaf **1 juli** tot en met **23 juli** brengen wij de Tour naar de kinezaal van OLVA. Kom fietsen en spaar zo punten. Wie op het einde van de rit de meeste punten heeft, is de gelukkige winnaar. Wie weet win jij wel de bolletjestrui 2017!!!

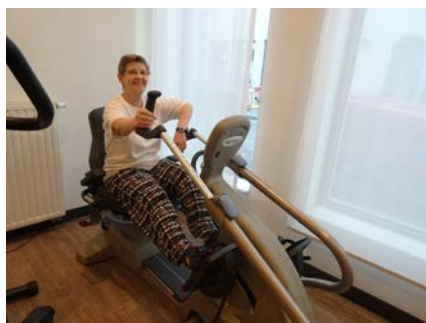
WAT?

Er wordt ons vaak de vraag gesteld wat voor behandelingen er in de kinezaal worden gegeven. Los van de behandelingen op de behandel-tafel, bijvoorbeeld om ledematen beweeglijker te maken, hebben we hier nog veel meer te bieden.

Fietsen: fiets een kwartiertje door de bergen.

Te moeilijk? Geen probleem, onze fietsen trappen automatisch dus ze bewegen voor een deel voor jou. Te gemakkelijk? Geen probleem, enkele malen duwen op de weerstandsknop en je zit net echt in de bergen.

Door te fietsen win je spierkracht in de benen. Hierdoor zal opstaan uit een stoel en afstanden stappen veel gemakkelijker gaan.

Nu Step: Een beetje verdoken in de kinezaal vind je de 'nu step'. Benen en armen worden hier gelijktijdig getraind. Twintig minuten op de 'nu step' en je conditie is meteen weer de oude.

Sportraam: Iedereen kent het sportraam nog van vroeger tijdens de turnlessen. Zet je voor het sportraam en voer enkele oefeningen uit die je evenwicht snel zullen verbeteren.

Quadriceps bank: Versterk je bovenbeen spieren met de quadriceps bank. Extra armkracht kan je trainen door de handvaten vast te nemen. Trek ze naar je toe en je hebt een dubbele training.

Loopband: Maak een lange wandeling in een veilige omgeving op onze loopband. Wist je dat: Je sneller en trager kon stappen? Bergop en bergaf? Kom het snel eens testen!

Wij hopen alle bewoners met een kinne voorschrift te ontvangen tijdens de Tour. Dit waren alvast de winnaars van 2016!

Sportieve Groetjes

Arno, Geert, Charlotte

De eerste Tour de France

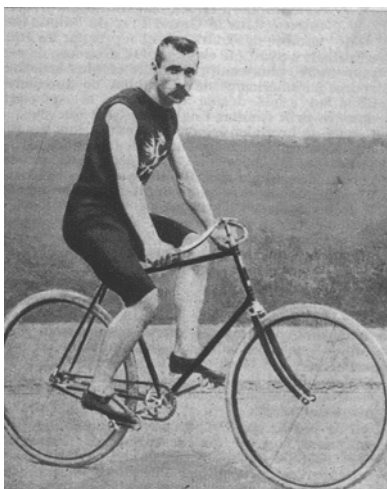
Ieder jaar opnieuw verzamelen miljoenen wielersfanaten zich achter de beeldbuis en langs de wegen van Frankrijk om het peleton van de Tour de France te volgen. In dé Tour rijden de wielrenners over een parcours grotendeels door Frankrijk. Er heerst doorgaans felle competitie tussen de gegadigden van de dagprijzen, het eindklassement, de verschillende truien enz. De Tour de France is dan ook ontstaan uit concurrentie, toen een Frans fietstijdschrift het in 1903 organiseerde om lezers te werven.

Twee jaar na de uitvinding van de fiets in 1867 organiseerde het Franse fietstijdschrift *Le Vélocipède Illustré* een fietswedstrijd tussen Parijs en Rouen, een afstand van 130 kilometer. Voor moderne wielrenbegrippen lijkt dat niet zo ver, maar de wegen waren veelal onverhard en de fietsen hadden nog geen kettingaandrijving op het achterwiel. In 1885 vond de Brit John Kemp Starley de kettingaandrijving voor de fiets uit en drie jaar later verbeterde John Dunlop de fiets met de luchtband. De fiets werd steeds geschikter voor de wedstrijdssport en de interesse in wielrennen steeg explosief.

L'Auto

In 1903 was het fietstijdschrift *Le Vélo* marktleider en had concurrent *L'Auto-Vélo* grote moeite om bij te benen. Het werd nog erger toen *Le Vélo* een rechtszaak aanspande tegen *L'Auto-Vélo* omdat de naam plagiaat zou zijn. *L'Auto* verloor de rechtszaak en moest een manier vinden om de lezersaantallen weer op te krikken. Tijdens een lunch in een restaurant in Parijs bespraken hoofdredacteur Henri Desgrange en Géo Lefèvre het idee om een fietsronde te organiseren die langer zou duren dan de bestaande toernooien. Desgrange vond het een goed idee, want het zou een gelegenheid zijn om te adverteren voor *L'Auto*.

De eerste Tour de France

Op 19 januari 1903 kondigde L'Auto de eerste editie van de Tour de France aan. De fietstocht begon in Parijs en voerde de wielrenners langs Lyon, Marseille, Toulouse, Bordeaux en Nantes, om hierna weer terug te keren in Parijs. In totaal reden de deelnemers een ongekende 2.428 kilometer.

Na elk onderdeel van de tocht kregen de wielrenners 2 tot 4 dagen rust. De Tour de France was gelijk een groot succes en de verkoopcijfers van L'Auto namen sterk toe. Hoofdredacteur Henri Desgrange ging de geschiedenis in als 'vader van de Tour'. Initieel bleek het evenement niet echt aan te slaan: slechts 15 renners schreven zich in. Pas na het halveren van het startgeld zouden toch een 60-tal renners aan de start verschijnen.

Bovenmenselijke krachttest

De eerste Tour de France, die begon op 1 juli 1903 verliep wel anders dan tegenwoordig. Wielrenners hadden nog geen voorgeschreven kleding en reden de Tour in dagelijkse kleding. Ook de fietsen waren nog niet zo geavanceerd en snel als de huidige racefietsen en de eerste tocht, de 467 kilometer van Parijs naar Lyon, werd gereden in 17 uur en 45 minuten. Desgrange zag de Tour de France als een manier om te adverteren, maar ook als een bovenmenselijke krachttest. Van de 60 deelnemers haalden dan ook maar 21 wielrenners de finishlijn. De eerste editie werd gewonnen door Fransman Maurice Garin. Één wielrenner werd overigens betrapt toen hij een eindje met een auto meelifte, maar werd niet gediskwalificeerd. Dat de regelgeving en het respecteren ervan nog verre van op punt stond, zal blijken uit de 2de editie van de Tour de France. Renners namen de trein, supporters gaan op de vuist of sleuren andere renners van hun fiets. Gezien er toen ook 's nachts werd doorgefietst, protesteerden tal van bewoners uit de dorpen die door de Tour werden aangedaan.

Vanaf 1919 kwam Desgrange voor het eerst met de gele leiderstrui op de proppen. Voorheen was het voor de toeschouwers immers onmogelijk om de leider te herkennen in het peloton. Vanwaar die gele kleur? Het organiserende sportblad werd immers op geel papier gedrukt en de gele trui wou hiernaar verwijzen.

Kruiswoordraadsel

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
1.										
2.					■				■	
3.		■		■					■	
4.								■		
5.						■				
6.		■					■			
7.		■						■		
8.			■		■			■		
9.				■					■	
10.										

Horizontaal

1. zoo
2. gele kleurstof – roem
3. brandstof
4. met elkaar – noot
5. groot hert – muziekinstrument
6. Indonesisch gewoonterecht – een zekere
7. ondergrondse – nummer
8. bevestiging – bestaat – verorberde
9. ingeschakeld – betaalmiddel

10. weg om de file te vermijden

Verticaal

1. kledingstuk van een arts
2. persoonlijk voornaamwoord – oude maat – paling
3. zonder gezelschap – thans
4. regeringsreglement (afk.) – niet hetzelfde
5. aangezien – Grote Prijs (afk.)
6. Vlaamse meisjesnaam – oudste stad van Duitsland
7. gezichtskleur – Scandinavische hoofdstad
8. stonde – noot – jij (Oudnederlands)
9. vrouwelijke Italiaanse titel
10. laat geboren jongste kind

**OPLOSSING VORIG
KRUISWOORDRAADSEL**

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
1.	P	I	N	K	S	T	E	R	E	N
2.	A	M	B	I	T	I	E		K	A
3.	L	A		N		T		W	E	T
4.	M	G		D	E	U	R		R	U
5.	Z	O	M	E	R	S		R	E	U
6.	O		A	R	K		I		N	R
7.	N	O	K		E	R	N	A		V
8.	D		E	E	N			N	E	O
9.	A	A	R		D	E	E	N		L
10.	G	A	S	T	E	N	B	O	E	K

EEN WINTER IN MALLORCA

Carnet de voyage

Winter 1838-'39 versus winter 2017

Het is bar koud tijdens de winter van 1838 in Mallorca. De koets waarin George Sand, schrijfster, en Frederik Chopin, componist, hebben plaatsgenomen hobbelt richting Valldemossa. Ze zijn doodmoe en verkleumd. Hij probeert het hoesten te onderdrukken; zij kijkt zorgelijk telkens ze zijn poging daartoe opmerkt. Tuberculose, een te weren woord, wordt door hem eufemistisch vervangen door bronchitis.

De weg stijgt. De kerktoren van Valldemossa, een dorp met een handvol huizen en een Kartuizerklooster, komt in zicht. De geliefden hopen er enkele maanden rust en zuivere berglucht te vinden. Wanneer ze eindelijk aankomen stappen ze gebroken uit. Hun knoken kraken van het lange zitten en het schokken in de calèche. Het gros van de bagage komt later. Amandine Lucile Aurore Dudevant, alias George Sand, wordt in de 19de eeuwse roddelpers afgeschilderd als mannenverslindster. Ze is zes jaar ouder dan haar nieuwe minnaar van 28. Niet meteen 'bon ton' voor een dame uit hogere kringen.

Portret George Sand

Frederik Chopin

Ma cousine en ik rijden anno 2017, langs bloeiende amandelbomen in een comfortabele bus naar Valldemossa. Vanuit de hoofdstad Palma, slechts een halfuurtje. Pittoreske, met planten verfraaide steegjes en het Kartuizerklooster ontvangen dagjestoeristen die ervoor zorgen dat de kassa ook tijdens de winter rinkelt. Dankzij

de twee beroemdheden, die van november 1838 tot februari 1839 in het monasterium verbleven, steekt dit bergdorpje de andere de loef af. Spanjaarden bezoeken Valldemossa eerder omwille van de hier geboren Santa Catalina Tomas. Elke dorpsbewoner heeft een tegel ter ere van Catalina op de huisgevel.

Ter ere van Catalina

Zet wat sfeermuziek, liefst van Chopin, onder de cursief geschreven blauwe zinnen en je hebt een ideale intro voor een romantische film. Maar het historische verhaal klinkt helemaal anders. Wie ben ik om de vermoedelijke waarheid geweld aan te doen. Ik laat meteen de koets wegrijden uit mijn fantasiewereld en houd me aan de feiten.

'Onze kleine' in Mallorca

Het vertrek

George Sand verlaat Parijs op 18 oktober 1838. Ze wil de komende winter doorbrengen in het Zuiden en denkt daarbij aan Italië. De bezorgde moeder hoopt dat de zon de zwakke gezondheid van haar zoon Maurice ten goede zal komen. De vrouw van de Spaanse consul adviseert haar echter naar Mallorca te gaan. Frederik Chopin, haar nieuwe amant, kan ook best wat warmte gebruiken en zal haar nareizen.

Zij vertrekt samen met zoon Maurice, dochter Solange en dienstmeisje Amélie. De 14-jarige Maurice zal heel de reis vastleggen in 114 tekeningen en aquarellen.

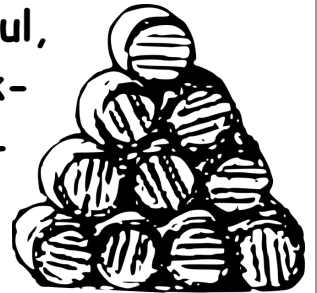
Het gezelschap start met een sightseeing tour doorheen Zuid-Frankrijk. Chopin, afgepeigerd na vier dagen en nachten dooreengeschud in een postkoets, vervoegt hen in Perpignan. Doordat ze afzonderlijk reizen, heeft de roddelpers er geen weet van.

Na een bezoek van enkele dagen aan Barcelona, vertrekken ze per schip richting Mallorca.

De aankomst

Op 8 november, aangekomen in Palma, vinden ze moeilijk logement. Het gezelschap wordt scheef bekeken. Een vrouw, gekleed als man, die bovendien soms een sigaar opsteekt; een dochter van tien in jongenskleren; een bleke, tengere jongeman die niet de vader kan zijn en te jong geschat wordt als tweede echtgenoot... de lokale bevolking vindt het rare snuiters. Iedereen mijdt de hoestende man. In winkels moeten ze alles dubbel en dik betalen, zelfs de apotheker rekent met dubbel krijt. Bovendien gaan ze niet ter misse in het katholieke Palma.

Dankzij tussenkomst, ditmaal van de Franse consul, kunnen ze de hoogste etage huren van een werkplaats waar vaten worden gefabriceerd. Het geklop van hamers klinkt de hele dag door. Chopin wordt er gek van. George neemt het voortouw en gaat op zoek naar wat beters. Net buiten de hoofdstad huurt ze het villaatje Son Vent. Chopin moet er zich tevreden stellen met een lamentebele piano. De bestelde Pleyel uit Parijs is nog niet gearriveerd.

Chopin componeert, ook al is het klavier te stram voor de lichte *toucher* van zijn slanke vingers. Maman onderwijst Maurice en Solange. Samen met het dienstmeisje beredert ze het huishouden en ondertussen schrijft ze verder aan haar roman Spiridon. Maar de zon schijnt, iedereen geniet van het milde klimaat en is tevreden.

Barre winter op het eiland

Tot begin december de lucht betreft en de hemelsluizen zich openen. Wekenlang regent en waait het. Tocht komt door spleten in ramen en deuren. Het is kil en vochtig in huis. George vreest voor de gezondheid van zoon en minnaar. Ze neemt alweer het roer in handen en bestelt bij een plaatselijke smid een kachel. Son Vent heeft geen goede schouw, dus kucht nu het heel gezelschap omwille van de rook.

Bij Chopin is het echter geen onschuldig kuchje. Madame laat drie vooraanstaande dokters van het eiland aanrukken. Ze is eerder moeder en verzorgster dan minnares. Alweer minimaliseert de componist zijn kwaal. In een brief aan een vriend laat hij zich smalend uit over het consult van de geneesheren. 'De eerste zei dat ik stervende was, volgens de tweede blies ik mijn laatste adem uit en de derde dacht dat ik dood was.'

De huiseigenaar krijgt weet van de ernst van de ziekte van zijn huurder. Het verdikt 'tering', een besmettelijke ziekte waarvoor de Mallorcanen doodsbang zijn, noodt de eigenaar de huur op te zeggen. Ze moeten de villa verlaten en bovendien betalen voor de inboedel. Omwille van besmettingsgevaar zal alles worden verbrand. Het nieuws gaat rond als een lopend vuurtje. Iedereen mijdt de familie. Alweer neemt George het voortouw.

Naar het klooster

Dankzij de Franse consul Flury kunnen ze terecht in het leegstaand Kartuizerklooster in Valldemossa. Daar is zelfs geen krakkemikkige piano; de aanwezige overleeft alvast de verhuis niet. De piano aangekocht voor vertrek

IJskoude gangen van het klooster

is nog steeds niet ter plekke, ondanks de herhaalde tochten van George naar Palma om ernaar te informeren. Maar uiteindelijk kunnen ze weer van enige rust genieten.

Ook ik vind rust in kloosters. Een paar dagen leven op het ritme van de kloosterlingen zuivert de geest. Zwijgen aan tafel is voorwaar een zware geestelijke oefening.

Tot 1835 wonen Kartuizermonniken in het 14de eeuwse klooster. Nadat ze onteigend zijn, worden kloosterzellen aangepast om te verhuren. Drie cellen vormen een eenheid. De 'cel' van Sand en Chopin is nummer 4. Daar elke broeder vroeger een eigen tuintje had, is het terras van de beroemde gasten vrij groot. Het landschap ontvouwt zich adembeneemd.

Cel n° 4

Ma cousine op het bankje

Ik kijk door het raam. Het geblazen glas vervormt het zicht. Mijn nicht en ik wandelen door 'hun' tuin. Sinaasappelbomen, mimosa, palmbomen, cipressen wedijveren met elkaar om aandacht. In de verte besneeuwde bergflanken. Het kerkklokje klept over het dal. Ma cousine gaat zitten op het bankje bij de deur, waar voorzeker ook de schrijfster zat. Met haar lange haren en dito rokken, lijkt ze sprekend op George Sand.

Madame Sand zal mondjesmaat het interieur aanpassen aan haar smaak. Iedereen is tevreden met de matige luxe waarin ze starten. Rond Kerstmis arriveert de langverwachte piano. Wel vraagt het alle overredingskunst van la Sand om bij de douane de hoge invoerroerrechten bijna te halveren.

George schikt de meegebrachte boeken in het kastje onder de 15de eeuwse ceremoniële stoel die ze o zo bewondert: 'une belle grande chaise gothique sculptée en chêne... dont le coffre nous servait de bibliothèque...'

Het 'boekenkastje'

We staan voor de stoel, het kastje onderaan staat open. Er kunnen niet zoveel boeken in.

De brasero van Sand en Chopin

Spelbreker is de ijzige kou. Een brasero in elke kamer kan de kilte en de vochtigheid van de hoge cellen niet verdrijven. De gezondheid van Chopin gaat achteruit. Bovendien vinden ze ook hier weinig sympathie bij de plaatselijke bevolking.

We treden het klooster binnen. In de gangen is het ijskoud, alsof de stenen de herinnering aan eeuwen winters op Mallorca hebben opgeslagen. Na een tijdje voelen we het tot in de gewrichten. De gedachte te lopen waar ooit Chopin liep, verwarmt evenwel het hart. Ik zet mijn voet op de drempel van zijn cel en neem een foto van die stap.

Haarlok van Chopin

Rondom kijken portretten van Chopin en Sand op de bezoekers neer. Voor de bijoux van madame en het haarlokje van de Meester blijven ze iets langer staan. In een vitrinetafel ligt het 'journal de voyage' van zoon Maurice. Een gilet, het enige bewaard stuk-

Het vestje van Chopin

je van Chopins garderobe, ligt ernaast onder glas. Op de Steinway staat *Chopin Sand* gegraveerd.

Gravure op de Steinway

Het interieur heeft meer van een museum dan van een plaats waar wordt geleefd. Daar is in principe niets verkeerd mee. De sfeer van toen moet ingevuld worden door ieders persoonlijke fantasie. Ik ben benieuwd hoe hun verblijf is weergegeven in **Jutrzenka's** film uit 1969 *Un invierno en Mallorca*.

Ik heb **Een winter in Mallorca** van **George Sand** jaren geleden gelezen. Nu heb ik het in Mallorca in het Frans gekocht en tweedehands in het Nederlands besteld. In kloostercel nr. 4, nu een museum, ontdek ik de titel **Chopins winter in Mallorca** van **Luis Ripoll**, uitgegeven in 1955 in het Engels.

Wat een aangename rustkuur in gezonde lucht had moeten worden, wordt een nachtmerrie. Kou, vochtigheid en de achteruitgaande gezondheid van Chopin maken er een hels verblijf van. Terwijl het verdict van de dokter nogmaals 'tuberculose' luidt, ontkent Chopin alweer de waarheid. Ook in het dorp is iedereen bang voor besmetting. Ze weigeren in contact te komen met de celbewoners, willen zelfs geen leveringen meer afgeven.

Dat het niet zo goed botert tussen Chopin en Maurice zorgt voor extra spanningen. George moet al haar krachten inzetten om haar ménage rond te krijgen en de zieke en zwartgallige geliefde op te vrolijken. In een brief aan Julian Fontana be-

schrijft de musicus op 28 december 1838 zijn logement als: 'Ma cellule, en forme de grand cercueil, a une énorme voute poussiéreuse.' Het einde van het verblijf kondigt zich aan. Madame kan de piano overlappen voor een zacht prijsje alweer via consul Flury.

Om het werk van de componist te eren, worden meerdere keren per dag pianoconcertjes gegeven in de zaal van het oudste deel van het klooster, een voormalig paleis van koning Sancho.

De terugkeer

Midden februari 1839 vangt het gezelschap de terugtocht aan. Het schip vervoert varkens op het bovendek. De stank is niet te harden. Na 18 uur varen zien ze in de haven een Frans oorlogsschip. Het is alweer La Sand die uit haar pijp komt. Ze laat een matroos een briefje afgeven aan de kapitein. Die komt persoonlijk het gezelschap ophalen. De scheepsarts onderzoekt Chopin. Hij blijkt te zwak om verder te reizen. Ze blijven nog meerdere maanden in Marseille tot hij is aangesterkt. Daarna reizen ze door tot Nohant, waar George Sand een kasteeltje heeft.

Ma cousine en ik bezochten dit optrekje te Nohant in de Berry streek. We stonden er in de kamer van Chopin. Hij verbleef er zeven zomers.

Korte tijd na haar terugkeer uit Mallorca schrijft George Sand *Un Hiver à Majorque*. Ze heeft geen goed woord over voor de eilandbewoners. De naam Chopin is nergens terug te vinden. Ze noemt hem 'de man die ons vergezelde, die bij ons

was', 'onze kleine', 'onze zieke'....

Ik neem *Een Winter in Majorca* ter hand en wandel door haar ogen opnieuw door Palma de Mallorca, door die maanden van hun leven en door de gangen van het Kartuizerklooster en voel de kou. Op de achtergrond weerklinkt Chopins muziek, die mijn hart verwarmt. Ach, zoete fantasie van de geest, wat is een mens zonder jou!

In Warschau groette ik zijn hart, ingemetseld in een pilaar van de Heilige Kruis Kerk. In Parijs boog ik op Père-Lachaise voor zijn graf en stond ik op Square d' Orléans (rue Taitbout) voor de appartementen waar hij en La Sand apart woonden. Wie over de kasseien wil lopen waarop zij stapten, richt zijn schreden naar Musée de la Vie Romantique (Rue Chaptal) in Parijs. Op Place Vendôme hangt aan zijn sterfhuis een plakkaat. Hij stierf 10 jaar later dan zijn 'Winter in Mallorca'.

Chris Rachel Spatz

Tekst en foto

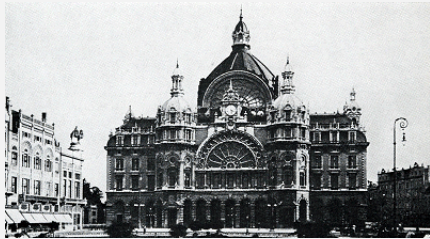
Dagboekuittreksel Mallorca februari 2017

Vooruitblik op ...

Stationswandeling

7 augustus

We beschouwen haar als vanzelfsprekend, maar ons Centraal Station wordt als het mooiste station ter wereld beschouwd. Meer dan een eeuw oud, geïnspireerd op het oude stationsgebouw van Luzern uit 1896 en het Pantheon in Rome, werd het in 1905 door Leopold II benoemd als *'une petite belle gare'*.

Wijkwandelingen

13 juni & 17 aug

Antwerpen telt zoveel interessante wijken die een bezoek meer dan waard zijn. De komende maanden trekken we onder andere (terug) naar het Quartier Latin - op en rond de vogeltjesmarkt - en de parochie van miserie - Sint Andries. Volksfiguren, historiek, anekdotes en nog veel meer zullen aan bod komen.

Stadsrally

19 juli

Je eigen stad verkennen aan de hand van een zoektocht. Het kan, want ook dit jaar organiseren we weer een stadsrally waar u, aan de hand van een vragenboekje, door de stad wordt geleid waarbij u antwoorden moet zoeken op verschillende vragen.

Een
uitdaging !

Zoo

27 juni & 1 augustus

Veel sinjoren beschouwen de Antwerpse Zoo als hun achtertuin. Vaak zie je aan de kooien Antwerpenaren staan die een speciale band hebben opgebouwd met een van de dieren. Op de banken zitten mensen die gewoon even hun krant komen lezen. Net als in hun tuin...

Voor veel mensen is een bezoek aan de zoo dus een beetje als thuiskomen. Alleen zitten er meer dieren !

Drie mannen in een boot

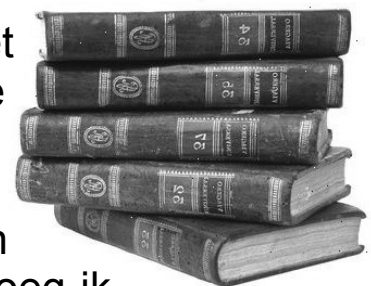
Jerome K. Jerome

Een slachtoffer van honderdzeven dodelijke ziekten – Nuttige recepten – Geneeswijze voor leverklachten bij kinderen – We besluiten dat we overwerkt zijn en rust nodig hebben

We waren met zijn vieren – George, en William Samuel Harris, en ikzelf, en Montmorency, de hond. We zaten op mijn kamer te roken en spraken over hoe slecht het met ons ging – slecht vanuit medisch standpunt bedoel ik natuurlijk.

We voelden ons allemaal slap en daar werden we knap zenuwachtig van. Harris zei dat hij af en toe zulke vreselijk aanvallen van duizeligheid kreeg, dat hij nauwelijks meer wist wat hij deed; en toen zei George dat *hij* ook aanvallen van duizeligheid had en dat *hij* dan ook nauwelijks meer wist wat hij deed. Bij mij ging het om mijn lever die van slag af was. Ik wist dat het mijn lever was die van slag af was, omdat ik net een folder over leverpatentpillen gelezen had, waarin diverse symptomen genoemd werden waardoor een mens kon vaststellen dat zijn lever van slag af was. Ik had ze allemaal. Het is uiterst merkwaardig, maar ik kan nooit een reclame voor een patentgeneesmiddel lezen, zonder de onvermijdelijke conclusie dat ik in de hevigste mate lijd aan de nu juist daarin beschreven ziekte. De diagnose schijnt in alle gevallen volstrekt overeen te komen met alle aandoeningen die ik ooit gevoeld heb.

Ik herinner me nog hoe ik op een dag naar het British Museum ging om er de behandeling na te slaan voor een kwaaltje waar ik wat last van had – ik meen dat het hooikoorts was. Ik haalde het boek uit de kast en las alles wat ik onder ogen kreeg; en toen, op een onbezonnen moment, sloeg ik zinloos de bladen om en begon traag ziekten in het algemeen te bestuderen. Ik weet niet meer wat de eerste ziekte was waar ik me in verdiepte – de een of andere angstwekkende, verwoestende plaag, voor zover ik weet – en voor ik ook maar halverwege de lijst van ‘waarschuwendende symptomen’ was, drong het tot me door dat ik er zonder enige twijfel aan leed.

Een poosje bleef ik verstijfd van de afschuw zitten; en toen bladerde ik, lusteloos door mijn wanhoop, verder door het boek. Ik kwam bij tyfus – las de symptomen – ontdekte dat ik tyfus had en er zelfs al maanden ongeweten aan moest lijden – ik vroeg me af wat ik nog meer had; sloeg sint-vitusdans op – ontdekte, zoals ik al verwachtte, dat ik ook daaraan leed – begon in mijn geval geïnteresseerd te raken, besloot het tot op de bodem uit te zoeken en begon dus alfabetisch – sloeg aamborstigheid op en ontdekte dat ik daar vatbaar voor was en er zeker binnen veertien dagen een aanval van zou krijgen. De ziekte van Bright had ik, zo las ik tot mijn opluchting, slechts in een zwakke vorm en als het daar alleen om ging, kon ik er jaren mee blijven leven. Cholera had ik met ernstige complicaties; en met difterie scheen ik geboren te zijn. Gewetensvol zwoegde ik door de zesentwintig letters en de enige kwaal waarvan ik ten slotte vaststelde dat ik haar niet had, was een nonnenknie.

Aanvankelijk ervoer ik dat enigszins als ene belediging; het kwam me als een soort geringschatting voor. Waarom had ik geen nonnenknie? Vanwaar dit hatelijke voorbehoud? Maar na een poosje kregen minder hebbelijke gevoelens de overhand. Ik bedacht dat ik elke andere in de farmacologie bekende ziekte had, ik werd minder egoïstisch en besloot het zonder nonnenknie te doen. Naar bleek had de kwaadaardigste vorm van jicht mij te pakken gekregen zonder dat ik het mij bewust was geweest; en het was overduidelijk dat ik reeds sinds mijn kindertijd aan zymosis geleden had. Na zymosis kwamen er geen ziekten meer, zodat ik vaststelde dat er verder niets met mij aan de hand was.

Ik bleef zitten nadenken. Ik overwoog dat ik een uiterst interessant geval moest zijn, vanuit medisch standpunt gezien; wat een aanwinst moest zijn voor een collegezaal! Studenten hoefden niet langer 'de ziekenhuis af te lopen' als ze mij hadden. Ik was een heel ziekenhuis in mezelf. Het enige dat ze nog hoefden te doen was om me heen lopen en daarna hun bul in ontvangst nemen. Vervolgens probeerde ik mezelf te onderzoeken. Ik voelde mijn pols. Aanvankelijk voelde ik in het geheel geen polsslag. Toen scheen hij plotseling van start te gaan. Ik haalde mijn horloge uit mijn vest en klokte mijn pols. Ik kwam op zo'n honderd-

zevenenveertig slagen per minuut ? Ik probeerde mijn hart te voelen. Het had opgehouden te kloppen. Nadien heeft men mij overgehaald tot de mening dat het er de hele tijd geweest moet zijn en ook geklopt moet hebben, maar ik kan er niet voor instaan. Ik beklopte mezelf over mijn gehele voorzijde, van wat ik mijn middel noem tot aan mijn hoofd en ik ging ook een stukje rond mijn flanken en een eindje langs mijn rug omhoog. Maar ik voelde of hoorde niets ? Ik probeerde mijn tong te bekijken. Ik stak die zo ver als ik maar kon uit, deed een oog dicht en probeerde hem met de andere te onderzoeken. Ik kon alleen het puntje zien en het enige dat ik daaruit kon opmaken, was een nog grotere zekerheid dan tevoren dat ik aan roodvonk leed.

Ik was die leeszaal als een gelukkige, gezonde man binnengekomen. Ik strompelde eruit als een vervallen wrak. Ik ging naar mijn arts. Hij is een oud vriendje van me en voelt mijn pols, kijkt naar mijn tong en praat over en het weer, en dat allemaal gratis, als ik het gevoel heb ziek te zijn, dus dacht ik dat ik hem een goede dienst zou bewijzen door nu naar hem toe te gaan. 'Een dokter', zei ik, 'heeft praktijkervaring nodig. Nu krijgt hij mij. Hij zal uit mij meer praktijkervaring opdoen dan uit zeventienhonderd van die gewone, alledaagse patiënten die elk maar een of twee kwalen hebben.' Dus ging ik rechtstreeks naar hem toe en bij hem binnen, en hij zei: 'Nou, wat is er met jou aan de hand?'

Ik zei: 'ik zal jouw tijd niet verspillen, ouwe jongen, door je te vertellen wat er met mij aan de hand is. Het leven is kort en je zou misschien al dood zijn voordat ik klaar was. Maar ik wil je wel vertellen wat er *niet* met mij aan de hand is. Ik heb geen nonnenknie. Waarom ik geen nonnenknie heb, kan ik je niet zeggen; maar het blijft een feit dat ik die niet heb. daarentegen heb ik alle andere ziekten *wel*.' En ik vertelde hem hoe ik dat allemaal ontdekt had.

Toen maakte hij mijn overhemd los en bekeek me, greep mijn pols en gaf me een tik tegen mijn borst terwijl ik er niet op verdacht was –en zo iets noem ik laf- en direct daarna gaf hij me een stoot met de zijkant van zijn hoofd. Daarna ging hij zitten, schreef een recept, vouwde dat dubbel en gaf het aan mij; ik stopte het in mijn zak en liep naar buiten. Ik maakte het niet open. Ik nam het mee naar de dichtstbijzijnde apotheker en overhandigde het aan hem. De man las het en gaf het me terug. Hij zei dat hij het niet kon leveren. Ik zei: 'U bent toch apotheker?'

Hij zei: 'Ik ben apotheker. Als ik een supermarkt was in combinatie met een familiehotel, zou ik u wellicht van dienst kunnen zijn. Het is een grote handicap dat ik alleen maar apotheker ben'.

Ik las het recept. Het luidde:

1 pond biefstuk, met

1 pint donker bier

om de 6 uur.

1 wandeling van vijftien kilometer elke morgen

1 bed, elke avond om elf uur precies.

En prop je hoofd niet vol met dingen die je niet begrijpt.

Ik volgde de aanwijzingen op, met het gelukkige resultaat – vanuit mijn standpunt te bezien – dat mijn leven behouden bleef en zich nog steeds voortzet.

Op het ogenblik had ik, om terug te keren tot de folder over leverpillen, en vergissen was onmogelijk, alles symptomen en het belangrijkste daarvan was wel 'een algemene tegenzin in elke soort werk'. Hoezeer ik daaraan lijd, valt met geen pen te beschrijven. Vanaf mijn jongste jeugd ben ik erdoor gemarteld. Als jongen openbaarde die ziekte zich welhaast elke dag. Ze wisten toen nog niet dat het aan mijn lever lag. De medische wetenschap was toen nog lang niet zover gevorderd als nu en ze plachten het aan luiheid te wijten. 'Nou ja zeg, jij lamlendig opdondertje', zeiden ze dan, 'overeind, doe ook eens iets voor de kost, als je kunt?' – ze wisten natuurlijk niet dat ik ziek was.

En ze gaven me geen pillen; ze gaven me meppen om mijn oren. En hoe vreemd het ook mag schijnen, die oorvijgen hebben me vaak genezen... voor zolang als het duurde. Ik herinner me een oorvijs die meer effect op mijn lever had en me begeriger maakte om onmiddellijk in beweging te komen en te doen wat ze wilden dat ik deed, zonder verder getreuzel, dan een hele doos pillen nu kan bereiken. Weet u, dat is vaak zo: die simpele, ouderwetse huismiddeltjes zijn soms werkzamer dan een hele apotheek.

Verslag gebruikersraad 22 maart 2017

Aanwezig:

Mevrouw Jacobs, Krols, Thys, Bruwiere, Lescowier, Popieul, Pauwels, De Ceuleneer, Wuyts, Naets, Peeters, De Ben, Theunis, Niemeyer, Braeckmans, De heer Hoefkens, Cohen, Jaspers, Eilers, Petit

Aanwezig op vraag van de bewonersraad: Sven Cockx (algemeen directeur), Andy Gilles (departement bewonerszorg), Kristel De Schutter (sociale dienst/ombudsdienst - verslag)

De heer Huet en mevrouw Van Caeneghem hebben laten weten dat ze niet langer aan de gebruikersraad zullen deelnemen.

Agenda:

1. Goedkeuring en opvolging verslag van 7 december 2017
2. Verkiezing voorzitter gebruikersraad
3. Vragen, opmerkingen en wensen i.v.m. functioneren van de diensten
4. Allerlei: afspraken i.v.m. parking voor bezoekers

We beginnen de vergadering met een minuut stilte voor de voorzitter, de heer Porriau de overleed op 16 februari laatsleden.

1. Goedkeuring en opvolging verslag 7 december 2017

Volgende punten vragen nog opvolging:

- Wasmachine en droogkast voor bewoners van het woonzorgcentrum: wasmachine zwiert onvoldoende en kan het zeepbakje eens grondig gereinigd worden ?

2. Verkiezing nieuwe voorzitter gebruikersraad:

- Bewoners kunnen zich kandidaat stellen. Op een volgende vergadering worden de kandidaturen verder besproken.

3. Vragen, opmerkingen en wensen i.v.m. functioneren van de diensten

- Kunnen de terrassen gereinigd worden
- Wat zijn de afspraken i.v.m. doktersbezoek ? Dit is individueel en kan met de hoofdverpleegkundige besproken worden. De hoofdverpleeg-

kundige weet ook meestal wanneer de huisarts een volgende keer zijn huisbezoeken plant.. Het is ook de huisarts die de bewoner aanduidt die informatie kan verschaffen over de voorgeschreven medicatie.

- Bediening maaltijden: wat zijn de afspraken i.v.m. haardracht ? Medewerkers met lange haren worden geacht hun haar bij elkaar te binden. Zij worden tevens geacht een schort, handschoenen en haarkapje te dragen. Bewoners hebben opgemerkt dat bijvoorbeeld bestek met het 'eetgedeelte' vastgenomen wordt door medewerkers.
- Algemeen ervaren de bewoners dat de buitendeuren zwaar en moeilijk te openen zijn.
- Naamkaartjes personeel: niet iedereen draagt zijn naamkaartje, in de nieuwe uniformen wordt een uitsparing voorzien voor het naamkaartje, bewonersraad vraagt om een zo groot mogelijk lettertype te gebruiken.
- Poetsdienst: uurroosters zijn gewijzigd in functie van een efficiënte werking.
- Bad ZA 5 (tweede verdieping): haarsproeier werkt niet meer.
- Hoe laat wordt de medicatie verdeeld ? Hiervoor zijn vaste uren: 8.00 uur - 12.00 uur - 17.00 - 20.00 uur en een laatste verdeling om 22.00 uur .

4. Allerlei :

- Ondergrondse parking kan gratis gebruikt worden door bezoekers (elke dag van 14.00 uur tot 20.30 uur) Hiervoor kan men aan de balie een druppelsleutel bekomen. (waarborg 25 euro).

Volgende vergadering :
woensdag 14 juni 2017 om 15.00 uur
in de evenementenzaal

Pastoraal

Een islamitisch verhaal over wijsheid, kennis en geduld.

Vele jaren geleden leefde er eens een man, die een zoon had met een mooi uiterlijk en een grote begaafdheid. Hij ging naar school en leerde daar met buitengewoon veel vlijt alles wat men hem onderwees, en had altijd dorst naar nog meer kennis !

Toen hij de leeftijd van een man bereikt had, koos zijn vader een vrouw voor hem uit, met wie hij trouwde. Nauwelijks had men de bruiloft op passende wijze gevierd, of de vader van de jongeman stierf. Hij werd begraven en men rouwde veertig dagen lang om hem; toen zette zijn zoon zijn studie weer voort. Eén van zijn studiegenoten, die uit een ver land was teruggekeerd, vertelde hem dat in het land waar hij was geweest de beroemdste en meest volmaakte heilige woonde, in één woord: het voorbeeld van wetenschap en deugdzaamheid van zijn tijd. Daarop nam de jongeman ogenblikkelijk het besluit zich in dat land te gaan vestigen en les te nemen bij de beroemde en heilige man

Hij ging dadelijk naar huis, pakte zijn sandalen, zijn reistas, wat spullen en een wandelstok en ging op weg naar het verre land, om bij de beroemde meester in de leer te gaan.

Veertig dagen en veertig nachten liep hij aan een stuk door en bereikte eindelijk het land, waarnaar zijn geest op zoek was. Hij vond de beroemde meester al spoedig en stelde zich aan hem voor. De meester, die een smidse had en daarin werkte, vroeg hem: "Wat wil je jongeman?" - "Het Weten leren," antwoordde hij. De smid gaf hem de blaasbalg en beval hem te trekken. De leerling trok en liet de blaasbalg op bevel van de meester weer los, om zo het vuur in de smidse aan te wakkeren.

Een dag, een week, een maand, een jaar en nog meer jaren gingen zo voorbij, zonder dat iemand met hem sprak en waarin hij steeds dezelfde handeling herhaalde. Wel zag hij mensen langs de smidse komen, die zijn meester vragen stelden en van hem antwoord kregen. Weer anderen

kregen van de meester een bepaalde taak; zij bleven in de smidse en ook zij moesten een bepaalde handeling dag in dag uit herhalen, en ze deden dat net als hij, zonder vermoeid te raken, zonder een woord te wisselen en zonder ook maar ooit te klagen. Zo gingen tien jaar voorbij.

Toen was het geduld van de jongeman op en waagde hij het de meester te vragen: "Meester?" - "Wat wil je?" antwoordde de smid, en hij zei: "Het Weten!" - "Trek aan je blaasbalg!" was het antwoord van de smid en ging door met zijn werk, zonder zich te laten ophouden.

Het enige plezier van de jongeman was, als hij uitgeput van zijn dagelijkse werk, zijn karige kostje in zijn kamertje at en in de boeken las, die de meester of zijn kameraden hem hadden geleend. Zwijgen was de leefregel, zowel in de smidse als in zijn kamer. Niemand sprak met hem en hij sprak met niemand. Als hij iets wilde weten over een bepaald punt van de grammatica, het recht of de Koran-uitlegging, dan was het hem toegestaan zijn vraag op een briefje te schrijven en bij het binnengaan van de smidse het papier aan zijn meester te overhandigen. De meester wierp het briefje of in het vuur, of hij stak het in de plooien van zijn tulband. Als hij het briefje in het vuur wierp, dan betekende dat, dat de vraag geen antwoord waard was, maar als hij het in de plooien van zijn tulband stak, dan vond de jongeman 's avonds als hij thuis kwam het antwoord van zijn meester aan het hoofdeinde van zijn bed, geschreven in gouden letters. Zo ging de meester met al zijn leerlingen te werk, zonder ooit een van hun briefjes te lezen: of hij verbrandde ze, of hij bewaarde ze in de plooien van zijn tulband.

Er waren precies twintig jaar voorbijgegaan, sinds onze jongeman in de smidse was; toen kwam de meester naar hem toe en sprak: "Je kunt nu naar je land terugkeren, jongeman. Het Weten dat je zoekt heet Geduld."

Toen hij in zijn vaderland kwam, verwonderde hij zich erover, dat hij zo weinig van de wereld wist, hij, die er zo veel van geweten had voordat hij bij de meester in de leer was gegaan.

Eindelijk kwam hij bij zijn huis, en hij verheugde zich op de vreugde van zijn vrouw over zijn terugkeer. Voordat hij echter aan de deur klopte, keek hij door een vensterluik zijn huis binnen. O, wat een schrik, wat zag hij daar! Wat zagen zijn ogen nu! Zijn vrouw zat daar op een tapijt, geleund

tegen een stapel kussens. Naast haar zat een jonge, knappe man en ze praatten en lachten samen en brachten de tijd uiterst aangenaam door.

De reiziger nam een pijl uit zijn koket, spande zijn boog en maakte zich gereed zijn vrouw en de jongeman met een pijl te doorboren, toen het woord 'geduld' van de meester hem te binnen schoot. Hij klopte op de deur en er werd opengedaan; het was dezelfde jongeman die hij door het luik bij zijn vrouw had zien zitten. Hij ging de salon in. Zijn vrouw, die hem herkende, snelde hem stralend van vreugde tegemoet en riep de jongeman toe: "Ahmed, mijn zoon, dit is je vader!"

De man knielde neer met zijn gezicht naar Mekka, raakte met zijn voorhoofd de aarde aan en riep: "Allah, twintig jaar lang heb ik geleerd geduld te oefenen en het scheelde maar een haar of ik had zojuist mijn zoon gedood! Hoe onberekenbaar is onze zwakheid, en hoe oneindig is uw wijsheid! Hoe onuitputtelijk uw barmhartigheid!"

Vooruitblik op ...

Volksdansfestival Schoten

10 juli

Je kan de wereld zien in Schoten. Toch eventjes dan, want ook dit jaar gaat er in Schoten weer een internationaal folklorefestival door. Net als de voorbije jaren hebben we ook nu weer de nodige plaatsen gereserveerd zodat we kunnen genieten van een prachtig dansspektakel.

Wandeling naar 't Eilandje

18 juli

Deze stadswandeling voert ons naar een wijk die lange tijd gedomineerd werd door het havengebouwen. Ook nu dit stadsgedeelte meer en meer uitgroeit tot een chiquere woonwijk is het water nooit ver weg. Denken we maar aan het Museum Aan de Stroom, de jachthaven, de dokken en de Schelde. Een wijk volop in ontwikkeling.

Wel & Wee

We verwelkomen:

- Mevrouw Steenbeke K 222
- De heer Bal C 202
- Mevrouw Rutten B 202
- De heer Myvis K 420
- Mevrouw Sarapanich K 230
- Mevrouw Van Den Heuvel K 125
- De heer Verbruggen K 213
- De heer Ribbens C 103
- De heer Haesen DVC
- De heer De Paus K 201
- Dhr. en mevr. Van Kerckhoven - Scheers K 013
- Mevrouw Segers DVC

*Een aantal mensen verbleven of verblijven
voor een korte periode in ons huis.
Wij wensen hen een aangenaam verblijf.*

We namen afscheid van:

Afdeling

† Dhr. Geerts overleed op 2 maart	ZA3
† Mevr. De Preter overleed op 5 maart	ZA2
† Mevr. Van Gysel overleed op 2 april	ZA2
† Mevr. Naets overleed op 21 april	ZA5
† Dhr. Baeten overleed op 24 april	ZA4
† Dhr. Petit overleed op 28 april	ZA4
† Mevr. Jacobs overleed op 5 mei	ZA2
† E.H. Peeters overleed op 12 mei	ZA4
† Mevr. Verhulst overleed op 14 mei	ZA4
† Zr. Vandresse overleed op 22 mei	ZA2

Petanque

Nu de zomer eraan komt is de tijd misschien ook rijp om u er aan te herinneren dat we een petanquebaan hebben die u kan gebruiken. Ze ligt op het terras beneden aan de assistentiewoningen en u kan petanquesets ontlennen aan de receptie.